

DECIZIA nr. 516/2017
privind soluționarea contestației formulate de
domnul **A**,
înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. aaaa1/26.07.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Administrația sector 2 a Finanțelor Publice cu adresa nr. aaaa/20.07.2017, înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. aaaa1/26.07.2017, cu privire la contestația formulată de domnul A, CNP, cu domiciliul în București,, sector 2.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația sector 2 a Finanțelor Publice sub nr. aaaa/20.07.2017, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. **dec/31.12.2016**, prin care au fost stabilite obligații fiscale accesorii în sumă totală de **x lei** reprezentând dobânzi aferente diferențelor de impozit anual de regularizat, comunicată la data de **11.07.2017**.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de prevederile art. 268 alin.(1), 269, art.272 alin (2) lit.(a) și art.352 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de **domnul A**.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată domnul A solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii pentru următoarele motive:

- în data de 16 mai 2016 a depus declarația 200 la Administrația sector 2 a Finanțelor Publice;
- prin somația nr. sssss/07.02.2017 și prin Titlul executoriu nr. tttttttttt/07.02.2017 a fost înștiințat că datorează suma de a lei pe care a achitat-o în data de 21.02.2017;
- între data depunerii declarației și a somației nu a fost informat despre decizia de impunere nr. dec1/17.05.2016 care stabilea atât suma de plată cât și termenul de plată a datoriei, respectiv 02.11.2016.

În concluzie, nefiind informat asupra deciziei de impunere care stabilea suma de plată contestatarul solicită anularea accesoriilor stabilite având în vedere că debitul nu i-a fost comunicat.

II. Administrația sector 2 a Finanțelor Publice pe baza evidenței fiscale a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, prin care au fost stabilite obligații fiscale accesorii în sumă totală de x lei reprezentând dobânzi aferente diferențelor de impozit anual de regularizat, pentru perioada 03.11.2016-31.12.2016.

III. Față de constatările organului fiscal, susținerile contestatarului, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Referitor la accesoriile aferente diferențelor de impozit de regularizat în sumă de x lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii contestate, cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a stabilit corect și legal accesoriile, în condițiile în care contribuabilul nu a achitat obligațiile de plată stabilite și comunicate

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, Administrația sector 2 a Finanțelor Publice a stabilit dobânzi aferente diferențelor de impozit anual de regularizat în sumă totală de **x lei** pentru perioada 03.01.2016-31.12.2016, aferente debitelor stabilite prin decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2015 nr. dec1/17.05.2016 prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilit în plus în sumă de a lei, transmisă prin poștă și returnată în data de 29.06.2016 cu mențiunea „expirat termen păstrare”, publicată ulterior pe site-ul ANAF cu anunțul colectiv nr. dddd/17.08.2016 și retras anunțul prin Procesul verbal privind îndeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate nr. ffff/02.09.2016.

La baza Deciziei de impunere anuală a stat declarația de venit global pe anul 2015 înregistrată sub nr. gggg/10.05.2015 cod “200”, prin care contribuabilul a declarat un câștig net anual în sumă de t lei și suma de n lei virată către entitățile non-profit.

Contribuabilul menționează că Decizia de impunere în baza căreia au fost calculate accesorii nu i-au fost comunicată.

În drept, sunt incidente prevederile art. 47, art. 48, art. 95 alin. (6) și art. 153 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, începând cu anul 2016:

”Art. 47 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului căruia îi este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie poate fi comunicat fie prin poștă potrivit alin. (3) - (7), fie prin remitere la domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului sau curatorului acestuia potrivit alin. (8) - (12), fie prin remitere la sediul organului fiscal potrivit alin. (13), iar actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță potrivit alin. (15) - (17).

(3) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului sau curatorului acestora, la domiciliul fiscal, prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (3) nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate potrivit alin. (5) - (7).

(5) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afișarea unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului/plătitorului, după cum urmează:

a) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a A.N.A.F.;

(7) În cazul în care actul administrativ fiscal se comunică prin publicitate, acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.”

"Art. 48 - (1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului/plătitorului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii."

"Art. 95 - (6) - Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată."

"Art. 153 - (1) În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor fiscale, organul fiscal organizează, pentru fiecare contribuabil/plătitor, evidența creanțelor fiscale și modul de stingere a acestora. Evidența se organizează pe baza titlurilor de creanță fiscală și a actelor referitoare la stingerea creanțelor fiscale."

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale. Asemenea titluri pot fi decizii de impunere ori decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii.

În ceea ce privește calculul accesoriilor, dispozițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevăd:

„Art. 165 - (1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuită potrivit prevederilor art. 163, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;

b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului. (...)

(3) În scopul stingerii obligațiilor fiscale, vechimea acestora se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1), pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor, în cazul în care legea prevede obligația acestuia de a calcula cuantumul obligației fiscale;"

" Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (...)

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Față de prevederile legale de mai sus, rezultă că accesoriile se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată. Stingerea obligațiilor de plată se face cu respectarea ordinii legale, expres prevăzută de Codul de procedură fiscală, iar accesoriile se calculează pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor de plată, scadență care, în cazul impozitului pe venit este determinată

În funcție de data comunicării deciziilor de impunere prin care s-au individualizat obligațiile de plată, accesoriile fiind stinse doar după ce au fost comunicate titlurile de creanță prin care au fost individualizate obligațiile de plată datorate cu titlu de accesorii.

Concluzionând, din dispozițiile legale sus-citate rezultă ca dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, în situația în care suma datorată în contul acestui debit a fost stabilită prin decizie emisă de organul fiscal.

Potrivit prevederilor art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 84 - (6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare."

Din prevederile legale sus invocate rezultă că diferența de impozit pe venit se achită în termen de 60 de zile de la comunicarea deciziei de impunere anuală, iar pentru nerespectarea termenului se datorează accesorii, după caz, în funcție de momentul plății și de perioadele de întârziere înregistrate.

Accesoriile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal. Pentru neachitarea obligațiilor fiscale se calculează dobânzi pentru fiecare zi de întârziere, **începând cu ziua imediat următoare termenului scadent** până la data stingerii sumei datorate și se sting în ordinea vechimii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei transmise de organul fiscal, din referatul cauzei, rezultă următoarele:

- din „Situația analitică debite plăți solduri” a domnului A pentru contul „diferențele de impozit anual de regularizat” cod “63” rezultă că acesta în anul 2016 nu a efectuat nicio plată, iar în anul 2017 a efectuat o plată în sumă de X lei în data de 21.02.2017.

- accesoriile contestate au fost calculate în perioada 03.11.2016-31.12.2016, după comunicarea Deciziei de impunere anuală pentru anul 2015.

Motivația contestatarului precum că nu i-a fost comunicat debitul pentru care au fost calculate accesoriile contestate este neîntemeiată în condițiile în care așa cum rezultă din documentele depuse, Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 a fost transmisă prin poștă și returnată în data de 29.06.2016 cu mențiunea „expirat termen păstrare”, publicată ulterior pe site-ul ANAF cu anunțul colectiv nr. dddd/17.08.2016 și retras anunțul prin Procesul verbal privind îndeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate nr. ffff/02.09.2016.

Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 organul fiscal a calculat accesorii în sumă de x lei pentru debitul în sumă de a lei de la termenul devenit scadent la data de 03.11.2016 până la data de 31.12.2016 când a fost emisă decizia contestată.

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că a fost corect întocmită Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, prin care Administrația sector 2 a Finanțelor Publice a stabilit dobânzi aferente diferențelor de impozit anual de regularizat în sumă totală de x lei pentru perioada 03.11.2016-31.12.2016, drept pentru care contestația domnului A urmează a fi **respinsă ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele aratate mai sus și în temeiul art. 47, art. 48, art. 95 alin. (6) și art. 153, art. 165, art. 173, art. 174, art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, începând cu anul 2016, art. 84 din Codul fiscal, precum și a prevederilor art. 276 și 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată, contestația formulată de domnul A împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, prin care Administrația sector 2 a Finanțelor Publice a stabilit dobânzi aferente diferențelor de impozit anual de regularizat în sumă totală de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.